

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14852-12-21 קרסנטי נ' כהן

מספר בקשה: 3

בפני השופט מנחם שחק

תמיר כהן

מבקש/נתבע

נגד

רגב קרסנטי

משיב/תובע

החלטה

לפניי בקשה לסילוק התביעה על הסף בהעדר עילה ובהעדר סמכות מקומית.

1. התביעה עניינה טענות התובע לכך שהנתבע פרסם ביחס אליו ביטויים העולים כדי לשון הרע, המזכה אותו בפיצוי.
2. לאחר עיון בבקשה ובתגובה מצאתי כי בית המשפט במחוז הדרום נעדר סמכות מקומית לדון בתביעה.
3. אין מחלוקת כי הנתבע מתגורר בישוב המצוי בתחום השיפוט של מחוז מרכז.
4. התובע טוען כי היות שהפרסום הנטען הופץ באפליקציית "ווטסאפ", אזי בהתאם לתקנה 7(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות החדשות"), שלפיה "כתב תביעה בשל פרסום או סחר ברשת האינטרנט יוגש לבית המשפט שבמחוז שיפוטו מצוי מקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע או התובע", למחוז הדרום, שהתובע מתגורר בתחומו, קנויה סמכות לדון בתביעה. התובע תומך עמדתו בפסק הדין ברעא 530/12 שמחה יעקובוביץ נ' יוסף אדוארד זיאס (להלן: "עניין זיאס").
5. להבנתי, לא ניתן להקיש מעניין זיאס לעניינינו, ושמה להיפך. בעניין זיאס דובר בפרסום "ברחבי האינטרנט", תוך שלכולי עלמא גישה לפרסום. על יסוד כך, קבע בית המשפט בעניין זיאס כי "משפורסמו הדברים ברשת האינטרנט, הם חשופים לעיני כל. משכך, המעשה שבבסיס התביעה בוצע בכל מקום. המבקשים רשאים היו, על כן, להגיש תביעתם לכל מחוז שיפוט בארץ, ובכללן מחוז מרכז" (יובהר במאמר מוסגר, כי פסק הדין בעניין זיאס ניתן בעת שהיו בתוקף תקנות

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14852-12-21 קרסנטי נ' כהן

סדר הדין האזרחי התשע"ד – 1984, להלן "התקנות הקודמות", קודם לכניסתן לתוקף של התקנות החדשות, שבמסגרתן צומצמה הסמכות המקומית במקרה של פרסום באינטרנט, למקום מושבם של התובע והנתבע, כפי שצוטט לעיל).

במקרה דנן, על פי הנטען בכתב התביעה, מדובר בפרסום באפליקציית ווטסאפ, כאמור, שאינה בשום מובן אתר אינטרנט פתוח לציבור הרחב, אלא פלטפורמה להעברת מסרים ישירות בין המשתמשים.

אמנם, יתכן ומי מחברי קבוצת הווטסאפ שנטען כי במסגרתה בוצע הפרסום, מתגורר בתחומו של מחוז הדרום, ברם טענה כזו לא הועלתה בכתב התביעה, ואין צריך לומר שלא בוססה, וממילא אינה יכולה לשמש מסד לקניית סמכות מקומית במחוז הדרום.

בהקשר זה מקובלים עלי דברי בית המשפט בתיק תא"מ (ת"א) 5938-02-17 ליהי כימיקלים בע"מ נ' גידרוב, שהטעים לגבי מסרוני "ווטסאפ" כך:

"אין חולק כי המדובר ביישומון להעברת מסרים מידיים שבמובחן מאתרי אינטרנט הפתוחים לכל, יסודו בהעברת הודעות בהצפנה, כך שרק הנמענים חברי הקבוצה הם שייחשפו להודעות ... קרי, הפרסום הוא לאנשים מסוימים, הם חברי הקבוצה המסוימת. פסיקה של בית המשפט העליון אין בעניין זה להכרתי, ואלא אם נבקש לבטל כליל את דיני הסמכות המקומית, הרי שלשם קניית סמכות מכוח תקנה 3(א)(5) לתקנות עדיין יש לקבוע שפרסום לנמענים מסוימים (להבדיל מאשר באתר אינטרנט פתוח לכל) הוא במקום מושבם של מי מן הנמענים המסוימים. שאלת ההמשך העובדתית היא מקום מושבם של אותם חברים בקבוצת ה"ווטסאפ" המסוימת שבה פרסם הנתבע. בתביעה לא נאמר דבר בעניין. רק בדיון טען ב"כ התובעת, שוודאי אינו בעמדה להעלות טענות עובדתיות, ללא כל פירוט ודומה שגם ידיעה, כי לטעמו יש חברים בקבוצה שמקום מושבם בתל-אביב. טענה עובדתית זו היה להציג ולעגנה מראש, אם לא בכתב התביעה, אזי בתגובה שניתן היה למסור לעתירה לסילוק התביעה על הסף באין סמכות מקומית. מכאן, שכל שלפנינו הם הנתונים הבאים: מקום מושבו של הנתבע – בעכו (ועיינו: תקנה 3(א)(1) לתקנות). מי הנמענים לפרסום – אין לדעת, גם לא את מקום מושבם, ואין כל דרך לקבוע שמי מהם מקום מושבו בתל אביב. אפשר שכן, אפשר שלא, על התובעת היה לטעון ולבסס, היא לא עשתה זאת.

6. יוסף כי לפי מיטב הבדיקה, העמדה הרווחת בערכאות הדיוניות היא שהודעה באפליקציית ווטסאפ אינה באה בגדר פרסום ב"רשת האינטרנט" המקנה סמכות מקומית בכל רחבי הארץ, בהתאם לתקנות הקודמות, או, בהתאם לתקנות החדשות, במקום מגורי התובע או הנתבע [ראה למשל תא (רח"י) 41421-04-19 מלכה עמרם נ' אלירן זוהרה; ת.א (אי) 15390-19-06 אילן דיאמנט נ' יפעת בוזגלו; ת.א (י-ם) 65457-05-18 עו"ד שמעון האן נ' דביר יונה].

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 14852-12-21 קרסנטי נ' כהן

אמנם קיימת גישה הפוכה, שסבורה כי הודעת ווטסאפ עולה כדי פרסום ברשת האינטרנט המרחיב את גדרי הסמכות המקומית [ראה למשל תא"מ (ת"א) 3904-10-19 **איתן חרובי נ' מורן אדרי**] אולם דעתי היא כדעת הסבורים כי אין דינה של אפליקציית ווטסאפ כדינם של אתרי אינטרנט הפתוחים לעיון כולי עלמא.

7. לבד מן הזיקה הקבועה בתקנה 7(ב) לתקנות החדשות, לא טען התובע לתחולתה של זיקה אחרת המבססת סמכות מקומית למחוז הדרום, ומשנדחתה טענתו, אזי יש לקבוע כי בית המשפט במחוז הדרום משולל סמכות מקומית לדון בתביעה, כאמור.

8. עם זאת, לא מצאתי הצדקה להורות על סילוק התביעה מפאת כך, כבקשת התובע, אלא להורות על העברת הדיון וכמצוות סעיף 79 **לחוק בתי המשפט** [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.

9. משמצאתי שיש להעביר את התביעה למחוז המרכז, אזי מובן כי לא יהיה זה ראוי שההכרעה בבקשה לסילוק התביעה בהעדר עילה, תינתן על ידי, שכן ככל שאמצא כי דין הבקשה להידחות, יהיה בכך משום הצבת בית המשפט הנעבר, שנקבע לעיל כי הסמכות לדון בהליך מסורה לו, בפני עובדה מוגמרת.

10. אני מורה אפוא על העברת הדיון בתביעה לבית המשפט המוסמך במחוז המרכז.

המזכירות תעשה את הדרוש על פי הנהלים, על מנת להסדיר את העברת הדיון בהתאם. הדיון הקבוע לפניי, מבוטל.

התובע ישלם לנתבע את הוצאות הבקשה, בסוגיית הסמכות המקומית בלבד, בסך כולל של 1,200 ₪.

ניתנה היום, ז' ניסן תשפ"ב, 08 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

מנחם שחק, שופט

